

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

Broj: KT-6/96.

Karlovac, 29. veljače 1996. godine.

DN/AP

ŽUPANIJSKI SUD

KARLOVAC

Temeljem članka 41 stavak 2 točka 3 i članka 165 stavak 2 Zakona o krivičnom postupku, podižem

OPTUŽNICU

protiv

I RADE PELEŠ, sina Marka i Ljubice rođene Manojlović rođenog dana 2.8.1940. godine u Gornjem Sjeničaku gdje i prebiva na kbr. 208, krojača, bez zaposlenja, u pritvoru od 31. siječnja 1996. godine.

II MIROSLAVA BIJELIĆ sina Ranka i Anke rođene Golan rođen 7.9.1973. godine u Karlovcu sa posljednjim poznatim prebivalištem u Gornjem Sjeničaku kbr. 162, sada nepoznatog boravišta,

III SAVE PADEŽANIN, sina Laze i Vukosave rođene Savić rođen 17. 4. 1972. godine u Lasinjskom Sjeničaku kbr. 203, sada nepoznatog boravišta,

IV ĐURE TEPŠIĆ sina Marka i Danice rođene Latković, rođenog 24. 10. 1973. godine, sa posljednjim poznatim prebivalištem u Gornjem Sjeničaku kbr. 121, sada nepoznatog prebivališta,

V RADE BJELOŠ sina Miladina i ljubice rođene Gvojić rođenog 5. 5. 1952. godine sa posljednjim poznatim prebivalištem u Lasinjskom Sjeničaju kbr. 29, sada nepoznatog boravišta,

da su i to:

I okr. RADE PELEŠ

1. dana 15. svibnja 1992. godine, kao zamjenik zapovjednika 4. čete 3. 1. bataljona "5. kordunaške" brigade, paravojske tadašnje "SAO Krajine", za vrijeme okupacije Slunjske Selnice, a kao neposredni zapovjednik II. Miroslavu Bijelić, III. Savi Padežanin, IV. Đuri Tepšić i V. Radi Bjeloš, protivno članku 3. točka 1, i članku 32 Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, a posebno protivno odredbama; članaka 4. točka 2. a) II dijela, te članka 13. stavka 2. IV dijela Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) od 8. lipnja 1977. godine, naredio podčinjenim vojnicima da bez bilo kakove potrebe ubiju Josipa Obranović, pa su to njemu podčinjeni vojnici na način opisan u točki 2. i učinili,

dakle, kršeći pravila međunarodnoga prava za vrijeme oružanoga sukoba naredio da se civilno stanovništvo ubija,

II okr. MIROSLAVA BIJELIĆ

III okr. SAŠE PADEŽANIN

IV okr. ĐURE TEPŠIĆ

V okr. RADE BJELOŠ

2. dana 15. svibnja 1992. godine u Slunjskoj Selnici, općina Karlovac, kao pripadnici 4. čete 3. 1. bataljona "5. kordunaške" brigade, paravojske tadašnje "SAO Krajine" izvršavajući zapovijedi I Rade Peleš, protivno članku 3. stavku 1. točki 1. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, a posebno protivno članku 4. stavku 2. točki a) II dijela Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. godine, o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) usvojenog u Ženevi 8. lipnja 1977. godine, bez ikakve potrebe ispalili iz puška više hitaca u Josipa Obranović, koji je stajao na obali Kupe, te ga tako lišili života,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijali civilno stanovništvo,

pa da je time počinili i to I okr. Rade Peleš djelom opisanim pod točkom 1. a II okr. Miroslav Bijelić, III okr. Savo Padežanin, IV okr. Đuro Tepšić i V okr. Rade Bjeloš djelom opisanim pod toč. 2. kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava- ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označena i kažnjiva po članku 120 stavak 1 OKZ RH.

Stoga

p r e d l a ž e m

1. da se pred tim kao stvarno i mjesno nadležnim sudom održi glavna javna rasprava,

2. da se na glavnu raspravu privede I okr. Rade Peleš (22), a u odnosu na II okr. Miroslava Bjelić, III okr. Savu Padežanin, IV okr. Đuru Tepšić i V okr. Radu Bjeloš predložemo temeljem članka 290. stavak 3. ZKP-a da im se sudi u odsutnosti, također predložemo da se na glavnu raspravu pozovu i salsušaju kao svjedoci Joha Karlo (43), Mira Medved (45), Miroslav Jelkovic (47), Mato Valentić (54), Karlo Valentić (56) i Franjo Miletić (58).

3. predlažem da se izvrši uvid u "izvještaj o vanrednom događaju " (3-4), te u preslike dnevnika koji je oduzet na okupiranom području (62-63).

O b r a z l o ž e n j e

PU Karlovačka, Odjel kriminalističke policije podnio je kaznenu prijavu protiv Rade Peleš da je počinio kazneno djelo činjenično i pravno opisano u izreci.

Rade Peleš je uhićen, priveden istražnom sucu, te je protiv njega u prisutnosti, a protiv ostalih okrivljenika u odsutnosti provedena istraga.

U svojoj obrani Rade Peleš priznaje da je bio pripadnik tzv. TO, a zatim mobiliziran u 2. četu 1. bataljuna od koje čete je zapovjednik bio Rade Carević, a bataljunom je zapovijedao Boris Breberina. Nadalje navodi da je u četvrtom mjesecu 1992. godine prebačen u Slunjsku Selnicu gdje je bio zamjenik komandira čete, a komandir čete je bio Rade Jakšić. Nadalje, navodi da je 15. 05. 1992. godine njemu sada poznati Josip Obranović pokušao pobjeći, da je uхваćen i da je nakon toga zapovjednik čete rekao da treba paziti da ne pobjegne. Da je on po uputi zapovjednika čete sazvaio skup na kojem je bilo oko 10 mještana, među kojima i Josip Obranović, te da ih je obavijestio da nesmiju bježati jer da će nastradati, ali da nije rekao da će biti ubijeni. Tvrdi da nije rekao da će pokojni Josip Obranović zbog pokušaja bijega biti streljan. Ističe da mu je došla kćerka pa je on oko 13.00 sati otišao svojoj kući i vratio se natrag u postrojbu između 20.00 i 21.00 sat. Kada se vratio u jedinicu da je pitao što je bilo s Obranovićem, pa mu je stražar Stanko po nadimku "Ćane" rekao da ga je preuzela komanda Kekić Vladimira i da do uhićenja nije znao što je s imenovanim bilo.

U tijeku istrage saslušano je više mještana Slunjske Selnice i okolnih sela.

U svojem iskazu Karlo Joha iskazao je da je cijelo vrijeme bio u Slunjskoj Selnici s porodicom, i da mu je od tuda poznato da je Rade Peleš bio na tom terenu jedno izvjesno vrijeme, sjeća ga se jer na glavi nije nosio kapu sa zvjezdom već uvijek šešir bez ikakvih oznaka. Ovaj svjedok se sjeća da je sredinom svibnja 1992. godine Josip

Obranović pokušao pobjeći preko Kupe, ali je uhvaćen, te vraćen u selo, gdje je organiziran skup gdje je govorilo više pripadnika paravojske, među ostalima i Rade Peleš. Tada se govorilo da će Josip Obranović biti streljan, kao i cijela njegova familija, no, do streljanja nije došlo a da je on poslije čuo da je Josip Obranović pokušao uvečer pobjeći i da poslije toga više imenovanog nije vidio. Svjedok je iskazao da je zapovjednik bio Rade Jakšić koji je bio dobar, a da li mu je I okr. bio zamjenik da mu to nije poznato.

Saslušana kao svjedok Mira Medved iskazala je u pogledu bijega Josipa Obranović isto kao i prethodni svjedok, također je iskazala da je bio sastanak, ali da ona nije prisustvovala početku sastanka već je došla naknadno kada ju je pozvao vojnik paravojske. Ističe da je s prozora svoje kuće vidjela da je Josip Obranović ostao između 4 pripadnika paravojske koji su ga zlostavljali na način da su bacali veslo i tražili da ga ponovno on donosi, što je činjeno više puta. Nakon toga negdje oko 15.00 sati čula je 3 pucnja, da se pobojala da je Josip Obranović ubijen, to tim više što joj je majka imenovanog, Stana Obranović, rekla da je Josip odveden od 4 pripadnika paravojske prema Kupi navodno da im pokaže gdje je bježao, ali da se više nikada nije vratio. U pogledu okrivljenika, kao i ostalih pripadnika paravojske, svjedokinja je iskazala da za niti jednog od njih nemože reći da je bio dobar čovjek, pa niti za I okr. jer su im stalno rpijetili i zastrašivali ih.

Saslušan kao svjedok Miroslav Jelkovic je iskazao da je poznavao pokojnog Josipa Obranović, da je on čuo da je imenovani nestao, da mu o tome nije ništa poznato, dapoznaje I okr., i da je znao da je bio komandant paravojske u Slunjskoj Selnici, kao i Rade Jakšić, ali nezna tko je kome bio pretpostavljeni, svjedok misli da Rade Jakšić nije bio u Slunjskoj Selnici kada je ubijen Josip Obranović, dok je I okr. Rade Peleš bio.

Saslušan kao svjedok Mato Valentić iskazao je u pogledu bijega Josipa Obranović i skupa koji je potom održan isto kao i gore navedeni svjedoci, s time da je posebno istaknuo da je on na skup zakasnio pa nije čuo što se na tom skupu govorilo. Međuti, svjedok je iskazao da je I okr. Rade Peleš bio komandant u selu i zapovijedao s jedinicom od 10 do 15 vojnika paravojske time da je uvijek na glavi nosio civilni šešir i ovaj svjedok ga je čuo da je izdavao zapovijedi vojnicima koji su ga slušali. Svjedok je nadalje iskazao da je k njemu u kuću dolazio pripadnik paravojske po imenu Đuro kojeg je on pitao nakon nestanka Josipa Obranović što je s njim i da mu je taj vojnik odgovorio da je ubijen po naređenju Rade Peleš time da su u ubojstvu sudjelovali neki mlađi čovjek također po imenu Đuro, koji je navodno poginuo u Bosni i drugi. U pogledu I okr. svjedok je iskazao da je prema njemu bio korektan, čak mu je donosio i cigarete, ali da je čuo da okrivljenik pljačka druge, posebno po noći.

Karlo Valentić u svojem iskazu potvrđuje da je nakon bijega Josipa Obranović došlo do skupa, da je I okr. tada rekao da je Josip Obranović uhvaćen prilikom pokušaja bijega i da će biti steljan radi primjera drugima, kao i njegova majka, a dok će mu malodobni sin biti dodijeljen drugima da ga othrane. Da je na te riječi pokojni Josip Obrnaović molio da mu oprost, ali je I okr. odgovorio da oprosta nema i da će ga zatvoriti u svinjac i dati ubiti njega i njegovu majku Stanu. Svima njima je rekao da će im se ograničiti kretanje, s time da svjedok nije znao što to znači jer se ionako nikuda nisu smjeli kretati. Svjedok je određen da je skup završio na tome i da su svi oni raspušteni dok je Josip Obranović ostao u rukama tih četnika. Svjedok nadalje iskazuje

očevidno da je upravo I okr. Rade Peleš zapovjedio ostalim okrivljenicima da ubiju civila Josipa Obranović. Za razliku od njegove obrane kako iz iskaza pojedinih svjeodka tako i iz preslika ovih dokumenata nedvojbeno je da je tada zapvjednik u Slunjskoj Selnici bio upravo I okr. Rade Peleš. Nedvojbeno je da po njegovom naređenju pripadnici

praćen i tada je I okr. naredio da ga ubiju. Sve ovo daje itekakav osnov za tvrdnju da je nakon hvatanja Josipa Obranovića I okr. naredio da ga se ubije. Na osnovu gore navedenih zvješća, a koja su u potpunosti suglasna s iskazima svjedoka, možes e itekako osnovano tvrditi da su ovu naredbu izvršili ostali okrivljenici.

1000

Kako je, dakle, I okr. Rade Peleš naredio kao zapovjednik postrojbe, a II okr. Miroslav Bjelić, III okr. Savo Padežanin, IV okr. Đuro Tepšić i V okr. Rade Bjeloš izvršili njegovu naredbu te bez ikakvog razloga ubili civila Josipa Obranović, to su u njihovom ponašanju ostvarena sva bitna obilježja kaznenog djela iz članka 120. stavak 1. OKZRH, jer ratni zločin protiv civilnog stanovništva čini ona osoba koja kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredi da se civilno stanovništvo ubija, a ratni zločin iz ovog članka čine i one osobe koje to djelo i počine, dakle, ubiju civilnu osobu.

Cijeneći da je ubijanje civilnog stanovništva itekako težak ratni zločin, iako ostali okrivljenici nisu dostupni smatramo da u konkretnom slučaju postoje osobito važni razlozi da im se sudi u odsutnosti, pa smo to suđenje i predložili.

Kako su, dakle, u ponašanju okr. ispunjena bitna obilježja kaznenih djela činjenično i pravo opisanih u izreci to je valjalo podići ovu optužnicu koja se ukazuje kao opravdana i na zakonu osnovana.

ŽUPANIJSKI DRŽAVNI ODVJETNIK
Dragan Novosel